

تجربه هایی نو در زمینه تداوم تولید زعفران

احسان داوری نژاد^۱ غلامحسین داوری نژاد^۲ علی تهرانی فر^۳ زینب غیور کریمیانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه باغبانی گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- عضو هیات علمی گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده: زعفران به لحاظ اقتصادی دارای اهمیت قابل توجهی در ایران می باشد. افزایش تولید و عملکرد زعفران به همراه افزایش کیفیت در سالهای اخیر بدلیل افزایش رقابت جهانی بسیار حایز اهمیت است. تولید به شیوه هیدروپونیک می تواند بدلیل حذف آلودگی های ناشی از کشت درون خاک، موجب تولید محصولی با کیفیت بالا و بدون آلودگیهای ناشی از تماس با خاک رایج گردد. در این راستا دو تحقیق در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد انجام پذیرفت. در آزمایش اول بسترهای کشت متفاوت شامل ماسه، پرلایت، کوکوپیت، مخلوط ۱/۲ کوکوپیت+ ۱/۲ پرلایت و خاک زراعی به عنوان شاهد مورد مقایسه قرار گرفتند. در این راستا پیازهای نسبتاً یکنواخت زعفران تهیه شده و تعداد ۱۰ پیاز در جعبه های صنعتی به ابعاد ۴۰*۶۰ و به عمق ۳۰ سانتی متر، کشت شدند. تغذیه پیازها با محلول غذایی یکسان و رژیم منظم صورت پذیرفت. در مرحله گلدهی فاکتورهایی چون طول و وزن کلاله، طول گل، تعداد گل در هر تیمار مورد بررسی واقع شدند. و در پایان دوره رشد تعداد پیازچه، قطر و وزن پیاز جدید مورد بررسی و مقایسه قرار گرفتند.

در آزمایش دوم سعی شده است تا تاثیر جیبرلیک اسید بر فاکتورهای رشد رویشی و زایشی در گل و پیاز زعفران بررسی گردد. لذا پیازهای یکسان از نظر قطر و وزن انتخاب گردید و پس از شستشو و ضد عفونی سطحی مورد تیمار با GA₃ قرار گرفت. تیمارهای اعمال شده عبارتند از: غلظتهای ۰، ۵۰، ۱۵۰ و ۲۵۰ ppm در زمانهای ۱، ۵ و ۱۰ دقیقه بصورت قوطه وری پیاز. سپس پیازها در مخلوط کوکوپیت+پرلایت+پوکه معدنی کشت شده و فاکتورهایی چون تعداد پیاز به گل رفته، طول دمگل، طول و وزن کلاله و خامه و در پایان رشد قطر و وزن پیاز ثانویه اندازه گیری و مقایسه گردید.